

излишно население. Защото тя е много гъсто населена и поминъкът на италиянците става отъ день на день все по-мъченъ. Абисиния пъкъ е рѣдко населена, тя има богата почва и може да изхрани нѣколко пѣти по-голѣмо население, отколкото има днесъ. Въпрѣки желанието на нѣкои държави да не се идва до война, войната избухна и топовнитѣ гърмежи огласятъ вече планинитѣ и високитѣ поля на Абисиния. За да задоволимъ любознателността на нашитѣ млади читатели, ще ги запознаемъ съ тая далечна страна, гдето днесъ се бие и иска да се настани частъ отъ бѣлата раса.

Абисиния е едничката независима африканска държава. Тя се намира въ североизточната частъ на Африка и е напълно откъсната отъ морето съ колониалнитѣ владения на европейскитѣ държави. На западъ граничи съ Суданъ, на югъ съ Кения, на северъ съ Еритрея, а на изтокъ съ френска, английска и италийнска Сомалия. Въ тия граници тя има около 1.120.000 кв. клм., т. е, приблизително тя е десетъ пѣти и половина по-голѣма отъ България.

Повърхнина. Абисиния е планинска страна и много пѣтешественици я наричатъ африканска Швейцария. Най-високиятъ ѝ връхъ е Расъ Дашанъ, който се издига на 4620 м. височина. На пръвъ погледъ тя изглежда като високо плато, но разгледаме ли я по-добре, виждаме, че тази огромна и висока земя е разкъсана на многобройни плата, отдѣлени съ много процеци (долове), нѣкои отъ които стигатъ до сто метра дълбочина. Повечето отъ тия процеци иматъ съвсемъ отвесни стени и правятъ отдѣлнитѣ плата много мъчно достъпни, което улеснява защита имъ. Заобиколени съ дълбоки долове, тѣ изглеждатъ като изкуствени крепости. На изтокъ и на северъ абисинскиятъ масивъ се издига изведнажъ надъ низкитѣ крайморски земи; на западъ и на югъ той се спуска на тераси. Общо, страната е много висока. Така, сомалийската равнина, която се снишава постепенно